

Протокол

№

гр. София, 25.01.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 25.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **4667** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10.34 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ И. П. Б. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, явява се лично и с адв. М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ГД на ГДИН при Министерство на правосъдието - редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Е., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СЪДЪТ с оглед редовната процедура по призоваване намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба от адвокат М. от 13.12.2011 г. с доказателствени искания и молба от процесуалния представител на ответника от 15.12.2011 г. с приложени писмени доказателства.

Юрк. Е.: В изпълнение разпореждане на съда представям писмени доказателства, с препис за насрещната страна.

Адв. М.: Да се приемат, няма да ги оспорвам.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства представени от ответника с молба от 15.12.2011 г. и

описани в същата.

ПРИЕМА днес представените заповед № Р-70/09.09.2009 г. на ВРИД началник на затвора, Инструкция за особеностите на пост във външно болнично заведение и задължения на постовия служител от надзорно-охранителния състав на Затвора [населено място], заповед № ЧР-05-40/02.03.2011 г. на министъра на правосъдието и акт за встъпване в длъжност на главен инспектор П. К..

Адв. М.: Считам, че са налице основанията на чл. 33 и чл. 10, ал. 2 АПК и лицето Ц. Ц. е бил пряко заинтересован от изхода на дисциплинарното производство, тъй като участва като заместник председател на комисията. Представена е обобщената справка послужила като основание за налагане на дисциплинарно наказание, където е участвало лицето Ц. Ц., за когото обективно са били налице предпоставките на чл. 33 ал. 1 вр. чл. 10, ал. 2 АПК и той е следвало да си направи самоотвод. При това положение, с негово участие считам, че е налице нарушение на процесуалните изисквания на закона при провеждането на административна процедура по налагане на дисциплинарно наказание, като в крайна сметка наказанието се явява заинтересовано.

Страните /поотделно/: Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим други доказателства.

Предвид изявленията на страните и липсата на доказателствени искания, СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. М.: Моля да отмените издадения срещу доверителя ми индивидуален административен акт заповед № 4147/19.05.2011 г., с която му е наложено дисциплинарно наказание уволнение и е освободен от служба. Считам, че същият акт е издаден в нарушение на изискванията на процесуалния закон досежно провеждане на административното производство целящо налагането на въпросното дисциплинарно наказание. В случая считам, че дисциплинарно-наказващият орган е определил дисциплинарно наказание, след което е започнал издирване на правно основание за това, като по този начин е обърната логическа последователност на провеждане на процедурата. По ЗМВР, към който препраща чл. 19, ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража важи главата за служебно правоотношение със служители от ГДИН и в правилника за приложение на ЗМВР за подобна постъпка има предвидено друго административно наказание, при което когато поради неизпълнение на служебните задължения се допусне бягство на доведено или задържано лице, това се наказва с наказание „порицание”, но не с най-тежкото „уволнение”. Считам, че липсва мотив за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”. Има заобикаляне целта на закона и при налагане на дисциплинарно наказание, тъй като наказващият орган е използвал заместващо основание за налагането му, а именно поради нарушаване на етичните изисквания за служба ГДИН. В самата заповед за дисциплинарно уволнение дисциплинарно-наказващият орган е изтъкнал, че има допуснати конкретни нарушения на служебните задължения, а съгласно раздел 3 т. 2 от Тълкувателно постановление № 3 от 2007 г. при наличие на дисциплинарно нарушение следва да бъдат налагани онези наказания съответни на самото нарушение. Цитирани са нарушения на чл. 312, т. 6 и 7 и чл. 313, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Правилника за приложение на Закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража, а при това

положение основание е тълкувателното постановление. Считам, че дисциплинарно-наказващият орган е подменил правното основание, което следва да бъде определено от него и посочено ясно и точно за всяка постъпка и въз основа на него да се налагат дисциплинарните наказания. Това не е така, тъй като като аргумент за налагане на наказанието са използвани поведението на господин Б., че е било в противоречие с разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители. Поради това намирам, че е налице заобикаляне целта на закона и моля издадения административен акт да бъде отменен като незаконосъобразен. Моля да ни присъдите разноски.

Юрк. Е.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна по съображения изложени в писменото ни становище. Относно твърдението, че дисциплинарно-наказващият орган не е съобразил правната квалификация като е наложил дисциплинарно наказание „уволнение” вместо „порицание” има практика на ВАС по сходни казуси. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.50 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: